

Mededelingenblad van het

V.V.A.

(Voorheen A.V.O.H.V.)

Inhoud

Nieuwjaarsmotie van het V.V.A.

Huldebetoon Professor Dr. C. Heymans.

De herziening van de Belgische Grondwet en
het Wetsvoorstel S. Paque en cs.

Dr. jur. Paul F. Beeckman

De statuten van het V.V.A.

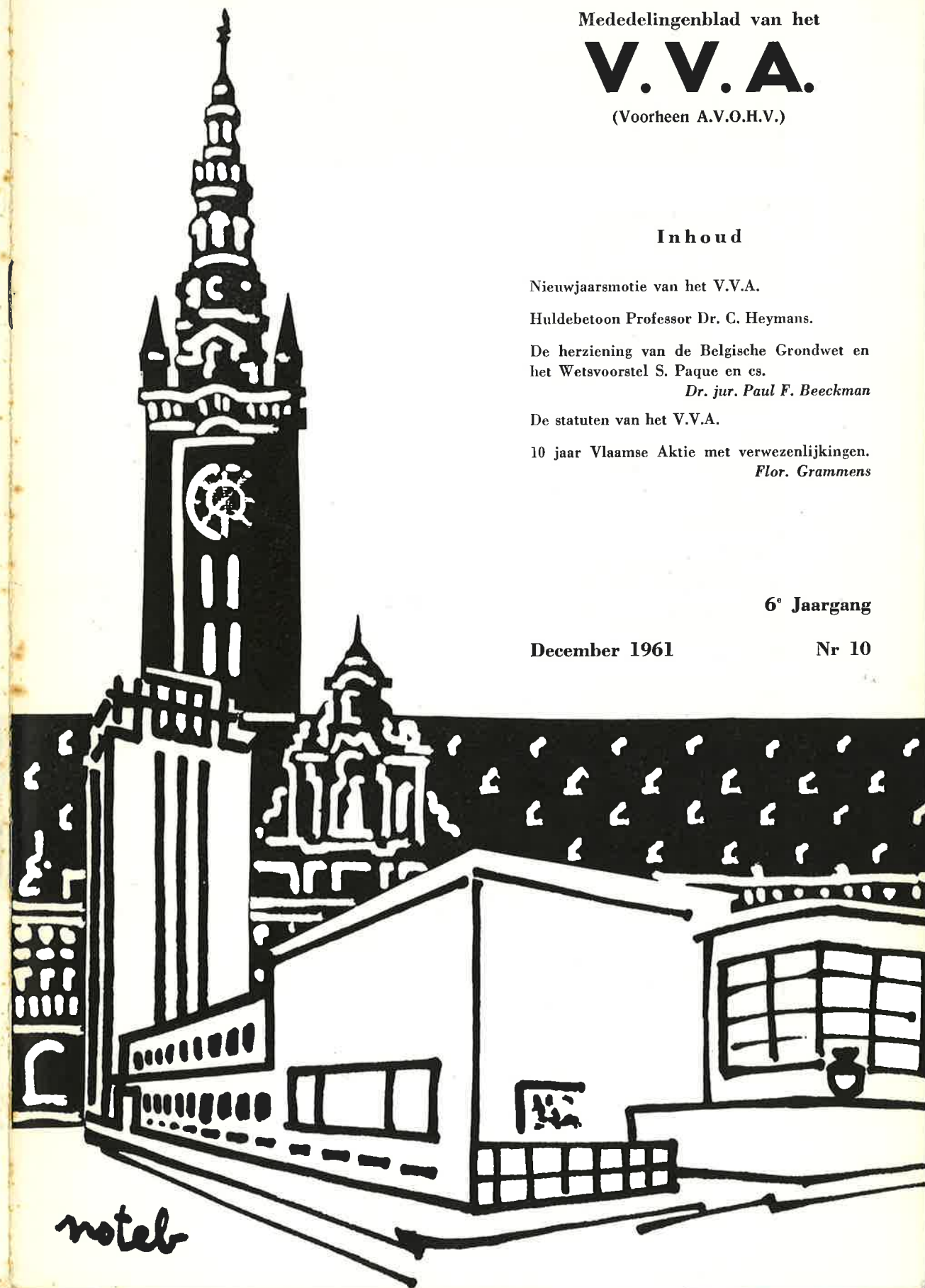
10 jaar Vlaamse Aktie met verwezenlijkingen.

Flor. Grammens

6° Jaargang

December 1961

Nr 10



notel

ZUIGELINGEN-EN DIETVOEDING
VAN EIGEN BODEM
HOOGSTE KWALITEIT

gracilac

volle gezuurde melk
voor zuigelingen

premalac

half-afgeroomde
gezuurde melk
voor zuigelingen

Diëdex

voedingsuiker

annalac

zoutloze half-vette melk

desal

zoutloze melk voor
toekomstige moeders

plenolac

volle melk



DIADAL N.V. NOSTA
OPWIJK

MEEST MODERNE EN WETENSCHAPPELIJKE DIETVOEDING

MEDEDELINGENBLAD

VAN HET

VERBOND DER VLAAMSE ACADEMICI

REDAKTIESEKRETARIS : M. Reynders, Vlamingenstraat, 130, Leuven (Tel. 016.238.97)
BEHEER : Sekr. v/h V.V.A., E. Jacquainlaan, 126, Brussel (Tel. 02-18.68.20 ; P.R. 42.92.38)

Nieuwjaarsmotie van het V.V.A.

Overwegende dat in België gemeenrechtelijke veroordeelden voor manslag (Rinchar d b.v.) binnen de tien jaren na hun veroordeling opnieuw van de vrijheid mochten genieten;

overwegende dat zeventien jaren na de bevrijding, terwijl België met voormalige vijanden een politiek voert van verzoening, bondgenootschap en zelfs vriendschap, politiek veroordeelden nog steeds in Belgische kerkers zuchten, niet meer wegens het gepleegde vergrijp, maar wegens de politieke lafheid die het partijenwezen schijnt te kenmerken;

overwegende dat geen minister afzonderlijk als mens aangesproken de dwaasheid van de heersende toestanden zou beamen;

overwegende dat dezelfde minister als partijpolitiek mandataris ogenschijnlijk de moed niet kan opbrengen om met zijn regeringspartners de daad te stellen die meteen én zijn geweten én de gevangenen zou bevrijden;

overwegende dat vóór de geschiedenis de Vlaamse Academici niet wensen beschouwd te worden als stilzwijgend instemmend met een beleid, dat de daadwerkelijke ontferming losmaakt van de openlijk beledene humanistische, kristelijke of andere levensbeschouwing;

om deze redenen verwoorden de leden van de Centrale Raad van het Verbond der Vlaamse Academici hun diep misprijzen voor de sloomheid, waarmede de regering aan repressie-likwidatie doet en stellen het ellendig karakter-gebrek van de verantwoordelijke gezagdragers openlijk aan de kaak;

besluiten ten slotte deze nieuwjaarsmotie mede te delen aan de Eerste minister, de minister van Justitie en de pers.

Huldebetoon Professor Dr. C. Heymans

door het K.V.H.V. Gent
in samenwerking met het V.V.A.

Het K.V.H.V. Gent heeft het initiatief genomen Prof. Dr. C. Heymans te huldigen naar aanleiding van zijn zeventigste verjaardag. Het V.V.A., waarvan Prof. Dr. C. Heymans het erevoorzitterschap waarneemt, sluit zich aan bij dit huldebetoon.

Een aanbevelingskomitee werd opgericht, waartoe de leden van het V.V.A. worden uitgenodigd.

Hiernavolgende oproep werd door het K.V.H.V. Gent aan de leden van het V.V.A. toegestuurd :

Bij de 70^e verjaardag van Prof. Dr. Corneel Heymans, Nobelprijswinnaar Geneeskunde, werd een Huldekomitee opgericht in de schoot van het Katholiek Vlaams Hoogstudenten Verbond en het Verbond van Vlaamse Academici.

Het Erekomitee is reeds samengesteld uit de volgende personaliteiten : Prof. Dr. J. Bouckaert, Rector van de Rijksuniversiteit Gent, Z. Exc. Mgr. Van Waeyenbergh, Rector Magnificus van de Katholieke Universiteit Leuven, Prof. Dr. W. De Keyser, Rector van de Vrije Universiteit Brussel, de heer Théo Lefèvre, Eerste-Minister, de heer Jozef Gusters, Minister van Volksgezondheid, de heer Renaat Van Elslande, Adjunkt-Minister van Nationale Opvoeding en Cultuur, Z. Exc. Mgr. Calewaert, Bisschop van Gent, en Prof. Dr. L. Massart, voorzitter Nationale Raad Wetenschapsbeleid.

De Hulde zal bestaan in een Akademische Zitting op 28 februari in de Aula der Rijksuniversiteit onder het voorzitterschap van Prof. Dr. Hooft, Dekan der Fakulteit Geneeskunde te Gent. Het zou ons een grote eer zijn, indien U zoudt willen toetreden tot het Aanbevelingskomitee voor de Hulde aan Prof. Dr. Corneel Heymans, en indien U zoudt willen aanwezig zijn op de Feestzitting.

Tijdens de viering zal aan de heer Professor een geschenk worden overhandigd namens het Huldekomitee. De bijdragen voor dit geschenk worden verwacht op PCR 8925.53 van Willy De Grootte, St.-Pietersnieuwstraat 120-122 Gent, met vermelding « Hulde Prof. Dr. C. Heymans ».

*Dirk Daelman, preses K.V.H.V. Gent. Willy De Grootte,
Dr. Med. K. Goodeeris, voorzitter V.V.A. voorzitter van het Uitvoerend Komitee.*

Achteraf zal een huldiging van Prof. Dr. C. Heymans ingericht worden door het V.V.A. zelf, waaraan wij een intiem karakter wensen te verlenen.

De herziening van de Belgische Grondwet en het Wetsvoorstel S. Paque en es.

door Dr. jur. Paul F. Beeckman

Referaat gehouden door Dr. jur. Paul F. Beeckman, op de Vlaams-Waalse studiedag, in het Congrespaleis te Luik op 15 oktober 1961, ingericht door het Overlegcentrum der Vlaamse en Waalse Federalisten, onder de auspiciën van het Congrès National Wallon.

Er werd mij gevraagd om het « Voorstel van verklaring betreffende de herziening van de Grondwet », door de hh. Simon Paque en es., op 11 juli 1961 ingediend bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers, van Vlaams standpunt uit, kritisch te beschouwen.

Principiële akkoordverklaring.

Laat ik dan maar beginnen met te verklaren dat de neerlegging van dit voorstel alle Vlaamse Federalisten verheugd heeft. Daardoor werd immers opnieuw in het Parlement, van invloedrijke Waalse zijde, de ondubbelzinnige erkenning van het bestaan van het Vlaamse Volk en zijn rechtmatige bestrevingen onderlijnd.

Laat ik er dan ook onmiddellijk aan toevoegen dat wij van onze kant het bestaan van een Waals Volk erkennen met zijn rechtmatige aanspraken.

Deze meermalen reeds herhaalde wederzijdse erkenning is ongetwijfeld een belangrijke historische verworvenheid, die de grondslag kan en moet vormen om, wat men nu zowat overal noemt, « de Vlaams-Waalse verhoudingen », juist te bepalen en te regelen.

De Vlaams-Waalse verhoudingen zijn immers verhoudingen van een volk tot een ander volk.

De miskennis van deze werkelijkheid door de klasse die in België de politiek voert is oorzaak van de bestendiging en de verscherping van de symptomen van malaise op alle gebieden van de Belgische samenleving.

Dat er een malaise is wordt algemeen erkend en de politici komen ook met geneesmiddelen af. Telkens en telkens werden ze voorgesteld als afdoende en telkens weer schijnt de kwaal niet bezworen, maar neemt ze ergere vormen aan.

Na een oorlog slaat men enkele koppen af, maar ook dat lijkt geen probaat middel.

De geniaalste vondst lijkt me nog die van « La Libre Belgique » te zijn, die kortweg proklameert dat de flaminganten en de wallinganten niets anders doen dan « valse problemen » te stellen. Als de problemen vals zijn, ontslaat dat meteen van de moeite om naar een oplossing te zoeken en « alles is op zijn best in de beste van de werelden ».

Maar de werkelijkheid en de evolutie van de werkelijkheid storen zich niet aan deze superieure proklamatie.

Wij onderschrijven dan ook met beide handen de aanhef van de Toelichting bij het voorstel Paque, waar er te lezen staat : « De herleving van Vlaanderen en de bewustwording van Wallonië hebben het Franse België van 1830 vervangen door een België dat samengesteld is uit twee gemeenschappen, verschillend naar taal, cultuur, geestesgesteldheid, en belangen. Deze twee gemeenschappen verlangen er naar te leven in een klimaat van loyale verstandhouding en wensen hun individualiteit en hun rechten te zien eerbiedigen ».

Wij onderschrijven verder de konklusie : « dat men de Belgische Grondwet zo spoedig mogelijk moet aanpassen aan deze toestand » en nog verder « dat alleen een federaal bestel aan Wallonië, — wij voegen er aan toe « ook aan Vlaanderen » — « in het raam van België de kulturele, economische en sociale ontwikkeling kan verzekeren, waarop (ze) zoals alle volkeren ter wereld recht (hebben) ».

« Weigeren dit te begrijpen zou, vroeg of laat, naar de afgrond leiden. »

Dit laatste is geen profetie maar een simpele les van de geschiedenis, waar de politici hun voordeel mee kunnen doen.

« Het zou voor het bestaan van België zelf gevaarlijk zijn blindelings een structuur te behouden die niet meer beantwoordt aan de noden van deze tijd en waartegen de grote meerderheid van de Walen in verzet komen », zegt de Toelichting.

Wij gaan daarmee akkoord, en zijn overtuigd dat meer en meer Vlamingen ook daartegen in verzet zullen komen.

Een voorbehoud : de Oostkantons.

Naast deze brede akkoordverklaring moet ik er toch op wijzen dat er een brok werkelijkheid is waar onze Waalse vrienden geen melding van maken.

Ik weet niet hoe ze er tegenover staan, maar terwille van de objectiviteit en ook krachtens de beginselen die we zelf aanvaarden, mag niet over het hoofd gezien worden dat er in het Oosten van het land een niet geringe minderheid bestaat van inwoners die tot de Duitse kultuurkring behoren, en Duits spreken.

Naar onze mening zouden we ons aan dezelfde zonde plichtig maken als de grondwetgevers van 1830 moesten we hun bestaan eenvoudig negeren, zoals toen gebeurd is met het bestaan van de Vlamingen.

Inhoud van het voorstel tot herziening.

Toen men mij vroeg om een referaat te houden over het wetsvoorstel Simon Paque heb ik bezwaren daartegen geopperd.

Immers de inhoud van dit voorstel is niets anders en kan niets anders zijn dan de opsomming van de artikelen van de Grondwet die voor een herziening, door een later te verkiezen Constituante, in aanmerking komen. (art. 131, al. 1. G.W.).

Goed geteld zijn er 96, van de 139 artikelen, die voor herziening werden aangemerkt. De 43 overblijvende zouden ongewijzigd kunnen blijven omdat ze in een federaal bestel niet schaden of nog behoren voor te komen, zoals ondermeer de artikelen die betrekking hebben op de grondwettelijke vrijheden.

Verwijzing naar bestaande ontwerpen van federale Grondwet.

De indieners van het voorstel hebben vanzelfsprekend een geheel van grondwettelijke bepalingen voor ogen, waardoor de unitaire structuur in de vigerende Grondwet voorzien, vervangen wordt door een federaal statuut.

Ze hebben die nochtans niet concreet uitgewerkt en samen met hun voorstel ingediend, maar, in de Toelichting verwijzen ze naar het volledig ontwerp dat gevoegd was bij een vroeger voorstel van herziening, en dat op 25 maart 1947 eveneens door Waalse Volksvertegenwoordigers werd ingediend.

Me dunkt dat de indieners heel wijselijk gehandeld hebben met naar dit volledig ontwerp te verwijzen als naar « een eerste werkinstrument, » « dat hun het eenvoudigste lijkt en zich het best leent tot parlementaire bespreking ».

Er bestaan immers nog andere uitgewerkte ontwerpen van federaal statuut, die als werkinstrumenten kunnen dienst doen, en namelijk een dat door Vlamingen en Walen samen werd opgesteld, ik bedoel « Het Ontwerp van Federale Grondwet van België » overeenkomstig de Vlaams-Waalse federalistische grondstellingen van 4 oktober 1953, in franse versie afgedrukt in de « Nouvelle Revue Wallonne, VII.1.1954 ».

Met hoeveel bekwaamheid, zorg en toewijding ook, die teksten werden klaargemaakt, toch zal het onontbeerlijk blijken dat behalve politici ook juristen, specialisten in Algemeen en Vergelijkend Staatsrecht en in Volkenrecht aan het opstellen van de definitieve formuleringen meewerken.

Betekenis van de bestaande ontwerpen.

Behalve het nut van de bestaande ontwerpen om als werkinstrument te dienen, hebben ze nog een andere betekenis en belang.

Er wordt dikwijls door de tegenstanders van het federalisme als argument gebruikt, dat de federalisten niet weten wat ze eigenlijk willen.

Welnu, deze ontwerpen zijn daar om er hun een gedacht van te geven, en indien ze te goeder trouw zijn zullen ze ons geen federalisme in de schoenen kunnen schuiven, waaraan ze allerlei catastrofale gevolgen verbinden voor België en voor ons zelf.

Wat federalisme is kan trouwens iedere jurist vinden in een handboek over Volkenrecht of Algemeen Staatsrecht. Bij ons bestaat er een bondige doch degelijke uiteenzetting over in het werk van de Leuvense hoogleraar, Jean Dabin : « La Théorie générale de l'Etat » 1939.

En wie het in de praktijk wil zien werken die moet maar kijken naar de vele bestaande federale staten zoals, dicht bij de deur, de Duitse Bundesrepubliek en Zwitserland en wat verder af, Yougoslavië.

Er wordt weleens wat verwarring gesticht rond het Federalisme. Zo hebben we op een onlangs gehouden congres van een Belgische Vakbond verbluffende onderscheidingen horen maken tussen politiek, sociaal, economisch, cultureel en zelfs vakbondsfederalisme. Ieder is natuurlijk vrij aan de dingen een naam te geven die hij wil, maar indien wij ons onder elkaar willen blijven verstaan, moeten we toch een minimum respect tonen voor de betekenis die de woorden in het gebruik of in een theorie verkregen hebben.

Welnu, federalisme is primair en is altijd geweest een categorie van « het Politieke », in de wetenschappelijke betekenis van dit woord.

Het beduidt een bepaalde organisatie van een Staat, waarin deelstaten voorkomen. Op internationaal plan onderscheidt men het van de Unitaire Staat en

kent men Confederaties of Statenbonden en Federaties, in beperkte zin, of Bondsstaten.

Op het intern plan staat Federalisme tegenover Decentralisatie, Deconcentratie en Autonomie van ondergeschikte territoriale corporaties, als provincies en gemeenten.

Steeds werd en wordt de federale staatsorganisatie als de best aangepaste aan de sociale werkelijkheid aanbevolen, daar waar verschillende volken in staatsverband willen samenleven, op één grondgebied.

Alleen voor België schijnt dat niet op te gaan !

De grieven.

Buiten de natuurrechtelijke fundering van de aanspraak op eigen staatsinstellingen, op grond namelijk van het bestaans- en ontwikkelingsrecht van beide volksgemeenschappen, treffen we in de toelichting ook een opsomming van grieven aan, aan het adres van de Eenheidsstaat.

Ik zou gaarne iets zeggen over de vrees van de Walen voor het Vlaams imperialisme en over de bewering dat de belangrijkste posten in de rijksbesturen en de parastatalen bezet zijn door Vlamingen.

Neemt van ons aan dat, als er een tiental politiekers uit Vlaanderen in het Parlement méer zullen zetelen, die de mentaliteit van de tegenwoordige volksvertegenwoordigers hebben, de Walen waarachtig nog geen schrik moeten hebben dat ze onder de voet worden gelopen.

Over de bezetting van de hoogste en beste posten in besturen en instellingen, hebben wij helaas statistieken uit onverdachte bron, waaruit de bestendige achteruitstelling van de Vlamingen zonneklaar blijkt.

Neemt van ons ook aan dat de Vlamingen heel wat meer en sterkere grieven hebben te doen gelden tegen het vigerende regime.

Maar we gaan ons met onze grieventrommels niet overdonderen.

We hebben ongetwijfeld grieven van weerskanten maar daarnaast en daarboven hebben we deugdelijke argumenten voor de positieve regeling die we aan de Vlaams-Waalse verhoudingen willen geven en de slepende politieke malaise doen ophouden.

De Beginselen.

De korte passus in de Toelichting over de beginselen, nodigt ons uit om hier wat nader op in te gaan.

Inderdaad, het is van het grootste belang dat Vlamingen en Walen het over de beginselen ééns zijn ; om toekomstige misverstanden of mogelijke divergenties te vermijden moet hier wat meer geëxpliciteerd worden.

Wat lezen we hieromtrent in de Toelichting ?

« ... een federaal bestel om deugdelijk te zijn moet op de volgende beginselen steunen : »

1. Structurele hervorming van België ; steunend op de erkenning van de twee volksgemeenschappen : de Waalse volksgemeenschap en de Vlaamse volksgemeenschap ; en van drie territoriale entiteiten : Wallonië, Vlaanderen en het Federale grondgebied gevormd door de Brusselse agglomeratie.

2. Oprichting van een Waalse Kamer en een Vlaamse Kamer, met uitgebreide bevoegdheid op cultureel, economisch en sociaal gebied.

3. Optie van de inwoners van de Brusselse agglomeratie voor de hoedanigheid van Waal en Vlaming.

4. Toekenning van grondwettelijke waarborgen op cultureel gebied aan de inwoners van de Brusselse agglomeratie.

5. Oprichting van een Algemene Raad voor het grondgebied van Brussel, met beperkte bevoegdheden.

6. Paritaire vertegenwoordiging in een Bondsparlement van de Walen uit Wallonië en van de Walen uit Brussel, enerzijds ; van de Vlamingen uit Vlaanderen en van de Vlamingen uit Brussel anderzijds.

Op deze 6 beginselen zijn er 3 die uitsluitend betrekking hebben op Brussel ; in twee andere is er eveneens spraak van Brussel.

Vermits mijn vriend Jaak van Waag zijn referaat houdt over Brussel, laat ik die kwestie buiten beschouwing.

Wanneer men de passus over de beginselen aandachtig leest, ziet men dat er daarin niet alleen beginselen geproclameerd worden, maar dat er ook over feitelijke gegevens gesproken wordt, en over staatsorganen en hun bevoegdheid.

Over de weglating van het feitelijk gegeven van de Oostkantons heb ik al gesproken.

Over beginselen, staatsorganen en verdeling van bevoegdheden zou ik onze Vlaamse visie willen geven, die in de grond niet verschilt van de Waalse, maar systematischer en vollediger onze gemeenschappelijke opvattingen tracht weer te geven.

Wij weten allemaal zeer goed wat we bedoelen met de omvorming van de Belgische unitaire staat in een Bondsstaat.

Er zullen twee deelstaten zijn : Wallonië en Vlaanderen, die we gemakshalve hier « Landen » kunnen noemen, en een Bondsstaat die we eveneens voor gemakkelijk begrip « het Rijk » zullen noemen.

Dan zie ik 5 beginselen die ons niet alleen bij de formulering van het Federaal Statuut maar ook voor het voortbestaan en de goede werking van de nieuwe Bondsstaat moeten leiden.

1. Het beginsel van de Zelfregering van de Landen ;
2. Het beginsel van de Verbondenheid der Landen tot vorming van het Rijk ;
3. Het beginsel van de Gelijkwaardigheid der Landen in de sfeer van het Rijk ;
4. Het beginsel van de Hiërarchie tussen Rijk en Landen ;
5. Het beginsel van de Wederzijdse plicht tot Hulp en Bijstand van de Landen.

Laten we over de toepassing van ieder dezer beginselen iets meer zeggen.

1. Het beginsel van de Zelfregering van de Landen.

De Sociologie spreekt ons van de makrogroepen waarin we volk, natie, maatschappij en staat als geledingen onderscheiden, en waarvan het criterium is dat ze een algemeen welzijn bestreven en beleven.

De Staat is de garant van het algemeen welzijn dat in de maatschappij voor volk en natie nagestreefd en bewerkt wordt. Wij kunnen dus zeggen dat voor de garantie van hun algemeen welzijn, hetwelk de economische, de sociale, de culturele en ook de formeel — politieke waardegebieden omvat, Vlaanderen en Wallonië over eigen staatsorganen moeten beschikken — Regering, Parlement, Gerecht en Administratie van ieder land.

Wat tot hun algemeen welzijn behoort, hoe het moet nagestreefd worden en beveiligd, hoe het over hun onderdanen verdeeld wordt, daarover beslissen de overheidsorganen van Vlaanderen en Wallonië zelfstandig zonder tussenkomst van het Rijk.

Wallonië en Vlaanderen geven zich derhalve een eigen Grondwet en hebben hun eigen staatsleven.

In Vlaanderen is Nederlands de enige officiële taal en in Wallonië, het Frans.

2. Het beginsel van de Verbondenheid der Landen tot vorming van het Rijk.

Het zelfstandige Vlaanderen en het zelfstandige Wallonië willen gefedereerd blijven. Daartoe vormen ze het Rijk.

De reden en grondslag daarvoor ligt in de erkenning van het bestaan van aangelegenheden van en voor hun algemeen welzijn, die ze niet elk voor zich afzonderlijk zo goed kunnen behartigen dan wanneer ze dit gemeenschappelijk doen.

Voor de behartiging van deze gemeenschappelijke aangelegenheden zullen eveneens overheidsorganen, maar dan van het Rijk ingericht worden: Regering, Parlement, Gerecht en Administratie van het Rijk.

Welke zijn die gemeenschappelijke aangelegenheden?

Dat hangt af van de historische situatie en van het inzicht der Landen.

Politieke wijsheid gebiedt ze in het federaal statuut limitatief op te sommen met dien verstande dat ze in gemeen overleg en met inachtneming van de vastgelegde procedure kunnen gewijzigd worden, telkens de veranderende situatie daartoe aanleiding geeft.

In de praktijk worden als gemeenschappelijke aangelegenheden beschouwd (maar dat is geen publiek-rechterlijk dogma):

- de aanduiding van de Landen en de begrenzing van hun grondgebied;
- de aanduiding van het Staatshoofd en zijn opvolging;
- de handhaving van de onafhankelijkheid van Landen en Rijk en de verdediging van het grondgebied;
- de betrekkingen met het buitenland;
- de regeling van de nationaliteit;
- de Rijksfinanciën;
- de stelsels van munt, maten en gewichten;
- de energie- en watervoorziening;
- de regeling van het internationale en interlandelijke verkeerswezen, in de lucht, te land, spoor- en waterwegen, post, telegraaf en telefoon;
- de praktische zekerstelling dat de Landen niet te kort schieten in de handhaving van de Rechten van de Mens, de rechtszekerheid en de deugdelijkheid van bestuur.

Sommige onderdelen van deze gemeenschappelijke aangelegenheden kunnen nochtans binnen de sfeer van de Zelfregering van de Landen blijven: bv. de recruterij, opleiding en kazernerij van de miliciens; het sluiten van culturele akkoorden met het buitenland.

3. Het beginsel van de gelijkwaardigheid der Landen in de sfeer van het Rijk.

Voor de verwezenlijking van deze gelijkwaardigheid, zal de paritaire vertegenwoordiging van de Landen in de overheidsorganen van het Rijk, die als colleges, raden of vergaderingen samengesteld zijn, moeten gelden.

4. Het beginsel van de Hiërarchie tussen Rijk en Landen.

De wil om gefedereerd te blijven zal met zich brengen dat, eigenbelangen van de Landen, die niet hun levensbelang raken, aan het voortbestaan van het Rijk worden ondergeschikt gemaakt, wanneer een dergelijk conflict mocht opdagen. Voor de beslechting hiervan zou een speciale instelling en een bijzondere procedure moeten voorzien worden.

5. Het beginsel van de Wederzijdse Hulp en Bijstandverlening onder de Landen.

De Landen zullen onderling hun economische, financiële, sociale en culturele betrekkingen bevorderen;

zij zullen hun respectieve economische weerbaarheid ondersteunen;

bij de opstelling van hun eigen Grondwet zullen ze streven naar een gelijkvormig staatsregime;

de Landen zullen hun burgerlijk en handelsrecht, hun procesrecht, hun strafrecht en hun strafvordering op elkaar afstemmen, tzt. zo eenvormig mogelijk maken.

Wat de inhoud van de grondwetten van de Landen betreft, zal het naar mijn mening in de gegeven historische situatie noodzakelijk zijn dat beide Landen « het budget van de erediensten » behouden en « de gelijkstelling van openbaar en particulier onderwijs » waarborgen.

Ziedaar, Dames en Heren, de visie van de Vlaamse Federalisten op de grondslagen en de grote richtlijnen voor de Nieuwe Rechtsorde die we samen willen instellen.

En nu nog een laatste woord over de toekomstmogelijkheden.

Ik weet niet of de hh. Paque en cs. optimistische vooruitzichten koesteren wat betreft de gunstige afwikkeling die in het Parlement aan hun voorstel zal worden voorbehouden.

Het lot dat aan vroeger gedane voorstellen beschoren werd is alleszins niet bemoedigend.

Intussentijd is er misschien wel een kentering van de geesten en gemoederen ten voordele van Federalisme te verwachten.

Toch zullen de Federalisten af te rekenen hebben met de weerstand van de parlementaire fracties der traditionele Belgische partijen. Deze partijen zijn tot informele organismen van de eenheidsstaat uitgegroeid. Deze omstandigheid brengt uiteraard een sterk conservatieve gezindheid mee bij de parlementairen, voornamelijk bij de ministrabelen.

Voorbeelden van federalistisch gezinde politici die, wanneer ze eens minister geworden zijn of voor dat ambt in aanmerking komen, plots het unitaire systeem gaan verdedigen, zijn ons allen bekend.

Echte staatsmanschap en onmiddellijke voldoening van politieke ambitie staan mekaar dikwijls in de weg.

Wij geloven niet dat er veel kans bestaat om langs de gewone parlementaire procedure tot een spoedige oplossing te komen.

Ingrijpende politieke hervormingen in ons land, zoals de invoering van het algemeen stemrecht, regeling van de koningskwestie en de schoolkwestie hebben niet plaats gehad langs die gewone weg.

Wij federalisten kunnen alleen staat maken op de druk van een sterke openbare opinie die de bewindvoerders en de partijen zal dwingen de tot nu toe gevolgde koers te verlaten.

Daarom meen ik te mogen besluiten: Alleen de verstandhouding van nationaal bewuste Walen en Vlamingen en hun onverbreekelijke samenwerking zullen de Bondsstaat België verwezenlijken.

Op zondag 25 maart 1962 te 13 u. 30
in het Hotel Plaza, Adolf Maxlaan 118 te Brussel

Vriendenmaal en hulding door het V.V.A. van Professor Dr. H. J. Van de Wijer

stichter en voorzitter van het vooroorlogse K.V.O.H.V.
(waarvan het naoorlogse A.V.O.H.V. en het V.V.A.
de verdere uitbouw zijn)

Een huldewoord zal uitgesproken worden door Prof. Dr. H. Draye
(het wetenschappelijk werk van Prof. Van de Wijer) en Dr. J.
Lebeer (de aktiviteit van Prof. Van de Wijer op Vlaams gebied en
meer in het bijzonder in het K.V.O.H.V.).

De inschrijvingsprijs voor het vriendenmaal is gesteld op Fr. 225
(wijn en dienst inbegrepen). Bovendien wordt gevraagd een naar
willekeur bijkomend bedrag te storten, dat zal toelaten Prof. Van de
Wijer een aandenken aan deze dag aan te bieden.

Desaangaande wordt bijgevoegde inschrijvingskaart vóór 15 maart
ingewacht op het sekretariaat van het V.V.A., E. Jacquainlaan 126
te Brussel.

De statuten van het V.V.A.

Op aanvraag van verschillende leden van de Centrale Raad worden hierna
de statuten van het V.V.A. gepubliceerd. De benaming A.V.O.H.V. werd in
V.V.A. gewijzigd bij het begin van het academisch jaar '60-'61; de verant-
woording desaangaande vindt U in het Mededelingenblad van het V.V.A.,
vijfde jaargang, nr 3 (september 1960).

I. Oprichting

Art. 1. Op 20-10-52 werd te Brussel opgericht een vereniging genaamd:
Algemeen Vlaams Oud-Hoogstudenten Verbond (in verkorting: A.V.O.H.V.).
De zetel en het sekretariaat zijn te Brussel gevestigd.

II. Doelstelling en Standpunt

Art. 2. De vereniging stelt zich ten doel:

- het vormen van een leidende organisatie op grond van de academische
solidariteit in dienst van de Vlaamse Volksgemeenschap;
- de rechtstreekse medewerking van deze organisatie aan de verdere ont-
wikkeling van de nationale Vlaamse beweging;
- het aankweken en bestendigen van nauwere voeling onder alle Vlaamse
intellektuelen;
- het daadwerkelijk steunen van de Vlaamse studentenbeweging in al
haar vormen;

- het wegruimen van alle hinderpalen die de vrije ontwikkeling van het
Vlaams nationaal leven in de weg staan;
- het mede-opbouwen en ontwikkelen in Vlaanderen van een gave Neder-
landse kultuur in al haar levensuitingen.

Art. 3. Ten overstaan van het Vlaamse vraagstuk neemt de vereniging het
volgend standpunt in: erkenning van het beginsel dat de Vlaamse volksge-
meenschap in volle onafhankelijkheid haar eigen lot moet bepalen.

Voor de praktische toepassing van dit grondbeginsel wordt als minimumstel-
ling vooropgezet de noodzakelijkheid der grondige omvorming van de Bel-
gische centralistische staatsstructuur.

Art. 4. De vereniging is niet confessioneel doch staat op kristelijke grond-
slag. Zij staat buiten alle partijpolitiek.

III. Middelen

Art. 5. De vereniging tracht haar doel te bereiken met alle nuttige middelen
en wel voornamelijk:

- door een innige en voortdurende samenwerking in het leven te roepen
onder haar leden of onder de verschillende organisatiegroepen die deze
leden zullen samenbrengen;
- door regelmatige voorlichting en leiding omtrent alles wat oud-hoog-
studentenbeweging of studentenbeweging aanbelangt, zowel langs orga-
nimatorische weg als via de pers;
- door het officieel bekend maken van in te nemen standpunten in
bepaalde aangelegenheden van Vlaams-nationale aard;
- door het inrichten van studiedagen en het deelnemen aan kongressen
in de lijn van doelstelling en standpunt;
- door het nauw in voeling blijven met de hoogstudenten- en jongstuden-
tenbeweging;
- door het aanknopen en onderhouden van betrekkingen met oud-hoog-
studentenverenigingen of studentenorganisaties van andere landen.

IV. Lidmaatschap

Art. 6. De Vereniging kent:

- gewone leden;
- buitengewone leden;
- ereleden.

Art. 7. Om als gewoon lid te kunnen aangenomen worden moet men als
afgestudeerde houder zijn van een diploma van hoger onderwijs, waardoor
een wettelijke academische graad, of een daarmee gelijk te stellen wetenschap-
pelijke graad wordt toegekend.

Het diploma moet afgeleverd zijn, hetzij door een van de inrichtingen van
hoger onderwijs in België en Nederland, waarvan de lijst bij huishoudelijke
verordening wordt vastgelegd, hetzij door de van regeringswege aangestelde
examencommissies handelend in de plaats van bedoelde inrichtingen, hetzij
door een buitenlandse inrichting van hoger onderwijs. Wat deze laatste betreft,
beslist de Centrale Raad voor ieder bijzonder geval.

Art. 8. Als buitengewone leden kunnen bij wijze van uitzondering aange-
nomen worden zij die zonder te voldoen aan de voorgaande diploma-voor-
waarde, zich door hun verdiensten op kultureel of wetenschappelijk gebied
hebben onderscheiden. De Centrale Raad beslist over de aanvaarding van
buitengewone leden.

Art. 8bis. Zij die zich op gans bijzondere wijze onderscheiden hebben in het behartigen van de belangen der vereniging, kunnen op voorstel van de Centrale Raad door de algemene vergadering tot erelid worden benoemd.

Art. 9. De jaarlijkse bijdrage van gewone en buitengewone leden wordt geregeld bij huishoudelijke verordening.

V. Organisatie en Leiding

Art. 10. De vereniging is een unitair lichaam : er bestaat slechts één enkel A.V.O.H.V. voor heel Vlaanderen waarvan vertegenwoordiging en leiding uitsluitend bij de Centrale Raad berusten.

Art. 11. De organisatie der kaders wordt provinciaal ingericht in gouwgroepen welke echter geen zelfstandig bestaan hebben, daar zij organisatorische onderdelen zijn van het unitaire Verbond. De provinciale organisatie wordt toevertrouwd aan het Gouwbestuur.

Art. 12. De Centrale Raad beschikt over de meest uitgebreide bevoegdheid om de algemene leiding van de vereniging te bepalen. Hij alleen is bevoegd om namens de vereniging op te treden, standpunten in te nemen en desgevenst publiciteit er aan te geven. Hij kan ten allen tijde advies inwinnen bij buitenstaanders en ze op zijn vergaderingen uitnodigen.

Art. 13. De Gouwbesturen zijn belast met de organisatorische uitbouw en de werking van de vereniging in de provincie in de geest en de lijn door de Centrale Raad aangegeven.

Zij zijn echter bevoegd om in louter provinciale aangelegenheden stelling te nemen mits voorafgaande goedkeuring door de Centrale Raad.

Art. 14. De Centrale Raad bestaat uit ten minste vijftien leden ; dit aantal kan ten allen tijde bij huishoudelijke verordening van de Centrale Raad vastgesteld worden. Kamerleden en Senatoren kunnen geen deel uitmaken van de Centrale Raad.

Art. 15. De leden van de Centrale Raad worden om de twee jaar — en voor het eerst in 1952 benoemd door een gezamenlijke vergadering van Centrale Raad en afgevaardigden van de Gouwbesturen en ter kennis gebracht van de Algemene Jaarvergadering van het Verbond.

De benoeming geschiedt op een dubbele lijst van ten minste vijftien namen, welke voorafgaandelijk samengesteld werd en ingediend op het Bestendig Sekretariaat, de ene door de Centrale Raad en de andere door de Gouwbesturen die hierbij elk een gelijk aantal kandidaten voordragen.

Worden van rechtswege benoemd de kandidaten wier namen gelijktijdig op beide lijsten voorgedragen werden.

Voor de overblijvende benoemingen is de goedkeuring door de meerderheid van de aanwezigen vereist.

Bij de benoeming zal rekening gehouden worden met de doelmatige vertegenwoordiging van alle gowen in de Centrale Raad.

Uittredende leden kunnen steeds herbenoemd worden.

Art. 16. De gouwbesturen bepalen zelf hun samenstelling welke zij echter jaarlijks voor de onder art. 15 voorziene gezamenlijke vergadering ter goedkeuring onderwerpen aan de Centrale Raad. De leden van de Centrale Raad zijn van ambtswege lid van hun onderscheiden gouwbesturen.

Art. 17. De Centrale Raad benoemt in zijn midden een Voorzitter, een of twee onder-voorzitters, een sekretaris-verslaggever, een sekretaris voor organisatie, een penningmeester en twee raadsleden, belast met het dagelijks bestuur van de vereniging.

Het dagelijks bestuur, resp. de voorzitter, heeft de bevoegdheid om bij ontstentenis van de Centrale Raad alle nuttige beslissingen te treffen. Zij zullen zich verantwoorden op de eerstvolgende vergadering van de Centrale Raad.

Art. 18. De beslissingen van de Centrale Raad en het dagelijks bestuur worden uitgevoerd door het bestendig sekretariaat onder de verantwoordelijke leiding van de sekretaris-verslaggever, die in zijn taak wordt ter zijde gestaan door de sekretaris voor organisatie en de penningmeester.

Art. 19. Alle beslissingen zowel van de Centrale Raad als van het Dagelijks Bestuur worden genomen mits goedkeuring door de 2/3 van het aantal aanwezige leden.

VI. Algemene Ledenvergadering

Art. 20. Eenmaal per jaar wordt door de zorgen van de Centrale Raad een gewone algemene vergadering der leden bijeengeroepen. Deze vergadering neemt kennis van een jaarverslag over de werking der vereniging en de resoluties van de leiding. Zij neemt eveneens kennis van een verslag over de financiële toestand der vereniging.

Zij uit wensen en geeft wenken betreffende de bedrijvigheid en werking van het Verbond. Zij kan voorstellen, door minstens 25 leden ondertekend, aan de Centrale Raad overmaken, die dan verplicht is deze voorstellen in overweging te nemen en op de dagorde zijner eerstvolgende vergadering te brengen, ten einde een beslissing te treffen.

Art. 21. De Centrale Raad kan ten allen tijde buitengewone algemene vergaderingen bijeenroepen indien hij het wenselijk oordeelt.

VII. Wijziging en Ontbinding

Art. 22. Tot wijziging van dit statuut kan enkel worden overgegaan door de Centrale Raad mits goedkeuring door 3/4 van het aantal aanwezige of vertegenwoordigde leden. Minstens de helft van de leden moet aanwezig of vertegenwoordigd zijn en één aanwezige mag slechts één afwezige vertegenwoordigen. Desgevallend wordt een tweede vergadering samengeroepen die zal beslissen ongeacht het aantal aanwezige of vertegenwoordigde leden.

Art. 23. Een besluit tot ontbinding der vereniging kan slechts genomen worden door een buitengewone algemene vergadering, daartoe speciaal samengeroepen, waarop ten minste de helft der gewone leden aanwezig of vertegenwoordigd is en mits een meerderheid van 2/3 der geldig uitgebrachte stemmen. Een aanwezige mag slechts één afwezige vertegenwoordigen. Desgevallend wordt een tweede vergadering samengeroepen die zal beslissen ongeacht het aantal aanwezige of vertegenwoordigde leden.

Bij ontbinding wordt het bezit der vereniging overgemaakt aan een door de buitengewone vergadering aan te duiden lichaam.

Art. 24. Alle aangelegenheden waarin bij dit statuut niet of onvolledig voorzien wordt, kunnen geregeld worden bij huishoudelijke verordeningen, die bij gewone beslissing van de Centrale Raad worden opgemaakt, gewijzigd en opgenomen in een speciaal daartoe aangelegd register.

De huishoudelijke verordeningen mogen geen bepalingen bevatten welke in strijd zouden zijn met het statuut.

10 jaar Vlaamse Aktie met verwezenlijkingen

door Flor. Grammens

Ter herdenking van de oprichting te Leuven, vijftieng jaren geleden, van de z.g. geheime « Raad der Daad », heeft Dr. Goddeeris, voorzitter van het V.V.A., mij verzocht een bondig overzicht te schetsen van hetgeen zowel door de « Taalgrens-Aktie » als door de « Raad der Daad » verwezenlijkt werd.

Ik zou ter zake kunnen verwijzen naar het boek « 40 jaar harde Uilenspiegelkamp » (1), waarin dit alles breedvoerig beschreven is ; doch dit gemak-middel om aan zijn verzoek te ontsnappen wordt me niet toegestaan. Welnu dan...

« TAALGRENS-AKTIE »

Na mijn wekenlange voetreis in augustus-september 1927 langs de taalgrens, van Belle tot Aken, over Komen, Wervik, Menen, Moeskroen, Avelgem, Ronse, Edingen, Tubekke, Halle, Overysse, Waver, Landen, Borgworm, Tongeren, Visé, Voeren, Aubel en Montsen, werden een Davidsfonds en een neutraal taalgrens-komitee gesticht.

Twee jaar later — in september 1929 — kwamen taalgrens-actiegroepen tot stand, die voor de streken van Komen, Moeskroen, Edingen, Landen, Voeren en Montsen, onder mijn leiding stand hielden tot mei 1940, en de « Taalgrens-Aktie » vormden.

Zo werden vooreerst tientallen Vlaamse boekerijen ingericht en andere van Vlaamse boeken voorzien, honderden Vlaamse dag- en weekbladen regelmatig verspreid en abonneuten aangeworven, enkele Davidsfonds-, V.T.B., V.O.S., e.a. sociale en kulturele takken tot stand gebracht, meetings gehouden, strooi-briefjes verspreid, zitdagen ingericht van parlementsleden, enz.

In 1930 werden in alle verdwaalde Vlaamse gemeenten in Waalse provincies gelegen wettelijke petitieën ingericht, die buitengewoon slaagden, met het doel hun eentalig Frans bestuursapparaat wettelijk te vertweetaligen. Zo werden in de Voerstreek de gemeenten Teuven, Remersdaal, St.-Pieters-Voeren, St.-Martens-Voeren, 's Gravenvoeren en Moelingen, in het Landense de gemeenten Landen, Neerlanden, Neerwinden, Overwinden, Neerhespen, Overhespen, Laar, Eliksem, Attenhoven, Rumsdorp, Wange, Walshoutem, Waasmont, Walsbets en Wezeren, en in Henegouwen de gemeenten Everbeek, Bever en St.-Pieters-Kapelle, zelfs de gemengde gemeente twee-Akren, aan het tweetalig bestuurs-regime onderworpen. Althans wettelijk... *Zo werd het taalgrensprobleem voor het eerst praktisch gesteld, en het zou ook nooit meer gelost worden.*

In 1931 werden de weerbarstige gemeentebesturen hardhandig aangepakt, door het afrukken der onwettelijke berichten, zodat Vlaamse processen met M. Ponette en mij voor Waalse rechtbanken plaats grepen, die daar echter onmogelijk bleken voor feiten die in Vlaamse gemeenten gebeurd waren. Opspraak van je welste, en de eerste taalgrens-interpellatie Deschryver-Blavier in de Kamer te Brussel.

Gevolgen : Nog in 1931 werden praktisch alle voornoemde gemeenten twee-talig bestuurd. En in 1932 werden ze door nieuwe wetsbepalingen voor de besturen eentalig Nederlands. In 1934 werden tenslotte — na een afgedwongen herziene volkstelling van 1930 — de gemeenten Moeskroen, Lowingen en Spiere in West-Vlaanderen, Edingen, Mark en Lettelingen in Henegouwen, en enkele afzonderlijke taalgrensgemeenten, aan een tweetalig bestuursregime onderworpen. De taalgrens-stadjes Ronse en Halle werden eentalig Nederlands.

Daardoor verdwenen uit het Moeskroense, het Edingse, het Landense en de Voerens honderden eentalig Waalse ambtenaren en bedienden, uit alle gewestelijke staatsdiensten, zoals belastingkantoren, toldiensten, posterijen, stations, rijkswachtbrigades, elektriciteitsdiensten, enz., en werden ze geleidelijk vervangen door eentalige of tweetalige Vlamingen. En met welke gunstige weerslag op de bevolking ! Ook in de meeste gemeentediensten greep een kentering ten gunste plaats.

In 1935 werden als gevolg van de gevoerde aktie en opgelopen processen overgangsbepalingen voorzien voor gerechtszaken, zodat elke persoon die het aanvraagt naar een anderstalige rechtbank gestuurd wordt, waar de aanhangige zaak in zijn taal kan behandeld worden.

Tegen de onwil van sommige gemeentebesturen langs de taalgrens, waartegen de hogere overheden blijkbaar niet durfden optreden, heb ik ten slotte op 9 januari 1937 een nieuwe hardhandige aktie ingezet, om hen te dwingen de wetgeving van 1932 toe te passen en de rechten der Vlaamse bevolking te eerbiedigen. De ophefmakende aktie met kwast en verf !

« RAAD DER DAAD »

Daaruit groeide enkele weken later de zo gevreesde — geliefde en gehate — « Raad der Daad », die de wettelijke eentaligheid in Vlaanderen zou doen eerbiedigen, alsmede de wettelijke tweetaligheid in de Brusselse agglomeratie.

De huidige voorzitter van het V.V.A., Dr. K. Goddeeris, de minister van de Middenstand, mr. A. De Clerck, dr. M. Luyten, en mr. G. Van De Weerd zaliger, behoren tot de promotors daarvan bij de studenten destijds. Voor de Gentse studenten werden het spoedig de h.h. J. Decoodt en J. Depue. Verder voor het Vlaamse land, de h.h. M. Vandekerckhove en J. Franssens.

Na een geheime voorlichtingsvergadering van statuten te Leuven, werd in de nacht van 20 op 21 februari 1937 — weldra 25 jaar geleden ! (2) — de « grote kuis » in Vlaanderen en te Brussel ingezet. Op meer dan 120 plaatsen werd duchtig geverfd, en processen-verbaal bleven natuurlijk niet uit. De Vlaamse kultuurverenigingen, parlementsleden en persorganen reageerden over 't algemeen uiterst gunstig.

En het werd de ene « grote kuis » na de andere. De publieke taalwettensaboteurs kregen noch rust noch duur. Het daden-Vlaanderen zou niet meer versagen tot recht en wet zouden zegevieren. *Zo werd de officiële eentaligheid van Vlaanderen voor het eerst praktisch gesteld, en ze zou ook nooit meer gelost worden.*

Zo kwam ik dan ook voor het eerst in mei 1937 in de gevangenis te Gent terecht, werd in januari 1938 de gevangenis te Tongeren bestormd, greep in juni een echte Grammensdag plaats in Kamer en Senaat te Brussel, en in juli een verbeterd Grammens-betoging te Gent, en werd in februari 1939 de citadel van Oudenaarde ingenomen.

Na 2 1/2 jaar zware verf- en hamerpartijtjes, gevolgd door processen, boeten en gevangenschap van veel Leuvense en Gentse studenten en andere medewerkers verdedigd door mr. Van Dieren, mr. Van Dessel, mr. Samijn en tientallen anderen, kreeg deze gedurfd aktie een nooit gekende weerklank in binnen- en buitenland. Ten slotte werden nog vóór de mobilisatie van september 1939 praktisch alle straatnaambordjes, wegwijzerplaten, berichten en mededelingen in onze Vlaamse centra, platen en aanplakbrieven in onze Vlaamse stations en postkantoren, trams en bussen, rijkswacht en gerechtsgebouwen, belastingkantoren en aksijnsdiensten, gas-elektriciteits- en watervoorzieningsdiensten, bijhuizen der Nationale Bank, enz. eentalig Nederlands.

In de Brusselse agglomeratie werden alle officiële berichten en mededelingen, zowel van de gemeentelijke diensten als van de gewestelijke staatsdiensten, uiterlijk tweetalig, en het personeel aan winketten, op trams en bussen, trad er voortaan op in beide landstalen. Ook in de centrale staatsdiensten droeg de aktie vruchten, en werd door het saboteren van onwettelijke eksamens verkregen dat geen Waalse ambtenaren zouden overgeheveld worden op de Vlaamse taalrol of naar het Vlaamse land.

De eentaligheid in de officieel Vlaamse gemeenten langs de taalgrens, alsmede de tweetaligheid in de officieel gemengde taalgrensgemeenten, waren eveneens praktisch verzekerd. En een Kamer-kommissie met het oog op de regeling van het taalgrensprobleem, was na twee jaar onderbreking van haar flauwe werkzaamheden klaar om opnieuw en met heel wat meer gezonde principes van wal te steken.

*
**

Enkel de toepassing der wet van 1932 in zake onderwijs bleef nog deerlijk in gebreke in de Brusselse agglomeratie en in de gemengde taalgrensgemeenten. Dit nu zou werk worden voor de Taalkommissie van 1940-1944. Doch dit is een ander kapittel!

De weerslag van deze tien jarenlange speciale aktie op de Brusselse machthebbers en allerhande nevinggroepen kan ik moeilijk bepalen; doch ook die is zeker niet te onderschatten geweest.

Daarmee eindig ik, in de hoop niet te langdradig geweest te zijn en voldoende klaar, om door elk vermoeid akademicus in zijn vrije uurtjes even gelezen en niet te veel gehegeld te worden.

Aan de vroegere studenten-medewerkers stuur ik hierbij mijn beste wensen, vol hartversterkende herinneringen aan heerlijke strijddagen.

Flor. GRAMMENS.

(1) Het boek « 40 jaar harde Uilenspiegelkamp » is nog te verkrijgen aan 150 F voor een gewoon en 230 F voor een gebonden exemplaar, op P.C.R. 110.851, Grammensfonds, Stationstraat, Mechelen.

(2) We hopen dat deze zilveren lustrumviering te Leuven mag doorgaan. Want Leuven heeft inderdaad de grote stoot gegeven aan de praktische eentaligheid van het Vlaamse land op 20/21-2'37.



Op 26 december 1961 overleed plots te Westrozebeke Dr. Germain Mulliez (53 j.), die voor de oorlog als ondervoorzitter van het K.V.H.V., voorzitter van het Seniorenconvent, en medewerker aan « Ons Leven » een vooraanstaande rol heeft gespeeld in het Leuvens studentenleven. Wij bieden aan de geachte familie van de betreurde overledene onze innige deelneming aan.

De Onderlinge Ziekenkas

Mutualiteitsvereniging voor Vrije Beroepen
Wettelijk erkend bij Koninklijk Besluit van 20-10-1953
Telefoon : 38.49.48 — Postcheque : 4402.75

De Onderlinge Ziekenkas werd gesticht door en voor de vrije beroepen. De Onderlinge Ziekenkas omvat volgende diensten :

A. DE GEZONDHEIDSDIENSTEN :

verlenen aan de leden en hun gezin dezelfde voordelen en tussenkomsten als deze voorzien voor het Regentsbesluit van 21 maart 1945 betreffende de verplicht verzekerden.

Bijdrage :

voor alleenstaanden 180 fr. per maand
voor gezinshoofden 230 fr. per maand
voor schoolgaande kinderen van 17 tot 25 jaar en inwonende ascendenten wier maandelijks inkomen 2.000 fr. niet overtreft 50 fr. per maand.

B. DIENST DER VERGOEDING BIJ VOLLEDIGE WERKONGESCHIKTHEID ten gevolge van ziekte en ongeval.

De vergoedingen worden uitgekeerd van de 21^e dag der werkongeschiktheid af.

REEKS E. maandelijks bijdrage 85 fr.
dagelijkse vergoeding : 300 fr. per werkdag gedurende 5 maanden + 10 dagen.
100 fr. tot de ouderdom van 64 jaar voleind.

REEKS F. maandelijks bijdrage 170 fr.
dagelijkse vergoeding : 500 fr. per werkdag gedurende 5 maanden + 10 dagen.
200 fr. tot de ouderdom van 64 jaar voleind.

REEKS G. maandelijks bijdrage 225 fr.
dagelijkse vergoeding : 500 fr. per werkdag gedurende 2 maanden + 10 dagen.
700 fr. per werkdag gedurende de drie volgende maanden.
400 fr. tot de ouderdom van 64 jaar voleind.

REEKS H. maandelijks bijdrage 275 fr.
dagelijkse vergoeding : 700 fr. per werkdag gedurende 5 maanden + 10 dagen.
400 fr. tot de ouderdom van 64 jaar voleind.

OUDERDOMSGRENS voor aanvaarding 55 jaar.

WACHTTIJDEN voor gezondheidsdiensten en vergoeding voor werkongeschiktheid 6 maanden; kraamfonds 10 maanden.

Bijdragen te storten maandelijks, per trimester, per semester of per jaar. Ze mogen van het bedrijfsinkomen afgetrokken worden.

SLUIT AAN BIJ DE ONDERLINGE ZIEKENKAS

Markgravelei 26, te Antwerpen

Desgewenst komt een afgevaardigde aan huis inlichtingen verschaffen.

HET BESTUUR :

de Sekretaris,
Dr R. Roosens.

de Voorzitter,
Dr J. Van Reeth.

Ondervoorzitters,

Dr P. Timmermans.

Apot. M. Raeymaeckers.

Dr A. Corthouts, Mter E. Daeseleire, Apot. J. De Decker, Dr J. Goovaerts, Dr A. Huybrechts, Dr R. Luyten, A. Kengen mondarts, A. Saen Architect.